

Chap 19: Lợi dụng con dâu

....Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Tối hôm sau, ông Lưu vất tay lên trán suy nghĩ, lý do tại sao con bé Uyên đành đá khó tính thường ngày lại có thể làm mấy chuyện đó giúp mình?... Chả nhẽ do một lần cứu nó? Không! như vậy không đủ... Mới đầu cũng liệu chỉ định trêu con bé một chút được thì được không được thì thôi... nửa đùa nửa thật... nhưng lần la dần dà thấy con bé cũng xuôi nên ông Lưu được đà lấn tới và cuối cùng sự thật đó đã xảy ra... việc con dâu giúp bố chồng thủ dâm như vậy là một việc hết sức hoang đường. Phải chăng đúng như ông nghĩ con bé xa chồng lâu ngày nên có chút thay đổi về tâm tính, tâm sinh lý?... Để trả lời cho băn khoăn đó, tối nay ông Lưu tiếp tục nhắn tin gạ gẫm đưa đẩy Uyên...

-Uyen con! đợi em Như ngủ rồi sang đây, bố có chuyện muốn nói với con... -Ông Lưu nhắn tin cho Uyên và hồi hộp chờ hồi âm.

Khoảng một tiếng sau...

-Có chuyện gì vậy ạ? Con hôm nay hơi mệt muốn ngủ sớm ạ... -Uyên cầm điện thoại với một đôi mắt trĩu nặng nhưng không phải do buồn ngủ... Tất cả do cơ thể đã chịu hết nổi rồi, cứ đến mỗi đêm nàng lại chần chọc khó chịu... Do thiếu hơi chồng nên sự mệt mỏi, thiếu thốn đó lớn dần từng ngày khiến cơ thể Uyên rệu rã... Đỉnh điểm là mấy hôm trước khi bố chồng đi thể dục, đã năm lần bảy lượt rình con bé Như học bài Uyên sẽ đem chim giả sang phòng vệ sinh của bố chồng tự xử, nhưng con con bé Như hết làm phiền chuyện này đến chuyện kia khiến Uyên tức điên lên vì không được thỏa mãn... Trong người nàng thời gian này rất bí bách và khó chịu, chỉ cần một chuyện nhỏ có thể cũng khiến nàng tức giận rồi. Kể cả lúc này cũng vậy, cảm giác mệt mỏi này nó không giống với ốm đau bệnh tật mà nó là một cảm giác bí bức rất khó tả.

-Một lát thôi... dạo này bố thấy con cũng không được khỏe, sang có lọ nước sâm lấy mà uống con!

Uyên biết sang phòng bố chồng kiểu gì ông ấy cũng nhờ nàng làm chuyện bậy bạ gì đó giống hôm qua... Nhưng có một sự thôi thúc nào đó khiến nàng không từ chối được, không thể nhận ra là điều gì một cách rõ ràng nhưng cơ thể nàng luôn bị thúc dục bởi thứ đó... Uyên ngồi dậy với gương mặt đỏ ửng. Hôm trước giúp bố chồng một chút cảm thấy tâm lý có chút ổn định đấy, nhưng nó khiến cơ thể nàng khó chịu hơn nhiều, nhìn cái thứ đó của bố chồng dừng mãi quá. Nàng cũng phải thừa nhận có chút cảm giác khi nhìn vào đó, nó giống như một cám dỗ, nhưng... Một ông già như vậy không phải gu của nàng, với lại ông ấy còn là bố chồng của nàng nữa... điều ấy là sai trái, là đi ngược lại với nền văn minh của con người.

Mặc dù mẹ mất sớm nhưng Uyên và Như vẫn được bố dạy dỗ rất cẩn thận, mọi thứ từ công dung ngôn hạnh hay lễ giáo gia đình nàng và em nàng đều rất khéo léo trong những việc đó. Vì vậy Uyên rất hiểu hành động đó của mình là sai trái... nhưng... tính cách và sự ngoan đạo trong giáo dục gia đình không nằm trong phạm trù tính dục của con người... mỗi người đều có một tính dục riêng khác nhau... nó là một khái niệm có nội hàm rộng nó vừa phản ánh mối quan hệ giới tính, vừa chứa đựng những yếu tố hữu hình và ẩn dấu ham muốn của cá nhân. Vì vậy mặc dù không muốn sang phòng bố chồng nhưng trong Uyên luôn có gì đó thôi thúc một cách mãnh liệt mà nàng không thể chối từ... Sự ham muốn của nàng lúc này lớn hơn nhiều so với bốn chữ “Công, Dung, Ngôn, Hạnh” rồi...

....

Uyên ngồi ở giường, đôi lông mày cau lại nhìn xuống bàn tay thon dài của mình, lồng ngực nàng nâng lên hạ xuống vì hơi thở nặng nề, bộ ngực to ưỡn lên trong lớp áo ngủ mỏng tang, đầu ti cứng đờ như muốn xuyên qua lớp vải áo... Uyên nhắm mắt lại suy nghĩ, cảm giác như càng lúc nàng càng thở mạnh hơn, sau đó Uyên mở mắt nhìn em gái mình nằm bên cạnh.

Sau khi chắc chắn con bé Như đã ngủ nàng bước xuống đất, xỏ dép và đi sang phòng bố chồng. Lúc này nàng mặc trên người một bộ váy ngủ hai dây trông rất gợi cảm, vốn dĩ là thiết kế váy dài

gần đến đầu gối nhưng vì chân Uyên dài nên chiếc váy cũng chỉ dài qua mông một chút. Trông hai sợi dây áo đỡ bộ ngực to của Uyên mà như kiểu sắp đứt ra đến nơi rồi.

Uyên khẽ mở cửa phòng bố chồng và bước vào rồi đóng lại cửa chứ không để mở hé như hôm trước. Nhìn thấy Uyên ông Lưu phần khởi sung sướng đứng ngồi không yên.

-Con... con ngồi xuống đây... -Ông Lưu vội vàng dịch vào trong giường và đập tay xuống nệm. Uyên từ từ đi tới và ngồi cách ông Lưu một đoạn. Nàng kê mông lên giường, hai chân thì thông xuống đất. KXDE120

-Gần đây... bố thấy con hay cáu gắt, mệt mỏi... liệu có chuyện gì mà con có thể tâm sự với bố không? Hay con với Phi có chuyện gì? -Ông Lưu làm vẻ mặt quan tâm, ông biết lúc này con bé đang thiếu thốn tình cảm nên một kẻ kinh nghiệm như ông biết mình phải làm gì lúc này.

-Dạ... con với anh Phi không có chuyện gì đâu ạ... con cũng không biết gần đây sao hay cáu gắt như vậy, con xin lỗi nếu lỡ nói gì không phải trước mặt bố, con chỉ muốn dặng em con một vài vấn đề thôi ạ!... -Uyên nghĩ ngay đến việc nàng hay quát cái Như sợ bố chồng khó chịu. Nàng cứ ngỡ sang đây có chuyện gì hóa ra bố chồng chỉ muốn nói đến chuyện này, có lẽ nàng đã hiểu lầm ông ấy sao?

-Ừ! Không sao, dặng dỗ em là tốt, bố hiểu... nhưng... quan trọng là sức khỏe của con này... thấy con mệt mỏi bố buồn lắm... có khi nào... -Ông Lưu lúng túng không dám nhìn vào mắt Uyên.

-Có khi nào sao ạ?

Có khi nào... do con... nhớ thằng Phi quá...

-Dạ... không phải đâu ạ... -Uyên vén mái tóc sang mang tai, gương mặt có chút lúng túng cười ngại vì tự dưng bố chồng lại đi quan tâm đến tâm sinh lý con dâu như vậy liệu có hơi quá không?

-Không được chủ quan đâu con! Đây! Con đọc qua bài viết này... đây là chuyện tế nhị... nhưng bố... thấy tình trạng sức khỏe của con như vậy bố lo lắng... chồng con vắng nhà, phận làm bố cũng phải biết quan tâm đến các con... thay... thay chúng... -Ông Lưu run run đưa cho Uyên chiếc điện thoại, trong đó là một bài viết nói về việc phụ nữ thiếu thốn tình cảm của chồng sẽ dẫn đến những tác hại gì...

-O bố màn hình tắt rồi ạ... mật khẩu là gì bố... -Uyên đưa điện thoại cho ông Lưu. Ông Lưu không nói gì run run dùng một ngón tay nhấn trên màn hình vài cái rồi đưa cho Uyên, nhưng Uyên đã kịp nhìn thấy mật khẩu của ông là 251288 là ngày sinh nhật của anh Phi và Ninh kết hợp... nhưng tại sao lại lấy năm sinh của anh Phi?

Uyên cầm điện thoại cẩn thận đọc những tác hại trong đó... Đầu tiên là trầm cảm, bồn chồn khó chịu, dễ cáu gắt, hay đau đầu, căng thẳng kéo dài, ăn không ngon, ngủ không ngon, nhanh già và nguy cơ bị tim mạch... Uyên đọc xong mà cảm thấy mình đúng 9/10, cơ thể nàng thay đổi rõ rệt khi không được sex quá lâu ngày rồi.

-Con... thấy đúng không? -Ông Lưu hồi hộp.

-Dạ... -Uyên không biết nói gì, nàng đưa lại điện thoại cho bố chồng.

-Con đừng ngại con à! hay nói cho ta biết... con cũng giúp bố giải quyết nhu cầu đó... nên con đừng ngại, đó là tâm sinh lý của con người... làm sao có thể thiếu được... con đừng ngại... bố cũng nhin lâu ngày bố hiểu, khó chịu lắm... ảnh hưởng lắm con...

-Vâng... nhưng bố biết đấy, anh Phi đi công tác xa nhà... con đâu còn sự lựa chọn nào... con là vợ anh ấy, con không thể ra ngoài mà đi giao du linh tinh được... -Trong lời nói của Uyên khá nghiêm túc như thể nàng không được chọn lựa trong việc này... nhưng nghe xong khiến ông Lưu cảm thấy sung sướng vì đã kết nối được câu chuyện với con dâu mình... và ông tự hào khi con dâu ông chắc chắn là một người vợ chung thủy, nó sẽ chẳng ra ngoài tìm mối quan hệ khác khi thiếu vắng thằng Phi... *"Phi ơi con lấy được một người vợ thật tuyệt vời..."* Ông Lưu cười một nụ cười tự hào.

-Sao lại không còn sự lựa chọn?... con nghĩ thoáng lên Uyên à! giống như bố đây... không có vợ bố dùng tay để thỏa mãn điều đó... và cảm ơn con đã không ghét bố khi bắt gặp bố làm điều đáng xấu hổ... thậm chí... con đã mua cho bố cái đồ chơi vì lo cho sức khỏe của bố... bố rất cảm ơn con Uyên à... Vì vậy đã đến lúc con cần phải lo cho bản thân mình rồi... -Nói xong ông Lưu rút từ chần ra một món quà được bọc rất kỹ và đưa cho Uyên. Uyên nhú mày lại, nàng không nói gì cầm lấy hộp quà.

-Con cảm ơn bố... nó là gì thế ạ?

-Con mở ra xem đi!

Uyên từ từ bóc lớp băng dính rồi mở hộp quà ra... nàng giật mình khi đó là một cái chim giả màu đen to ngang cái cửa nàng mua đợt trước... Mặt Uyên đỏ lên nhanh chóng.

-Bố!!! cái gì đấy!!! eo oi!!! bố ý... -Uyên bật cười xấu hổ khi nhìn thấy cây hàng nóng bố chồng tặng. Nhìn cái vẻ mặt của ông Lưu khiến Uyên không thể nhịn được cười, đây là lần đầu tiên nàng cảm thấy ông bố chồng nghiêm nghị, gia trưởng này lại có lúc dễ thương đến vậy.

-Thì... con tặng bố đồ chơi, bố cũng phải tặng con một món trả lễ, giúp con gái bố những lúc thiếu thằng Phi chứ! Hà! Hà! -Uyên nhìn ông Lưu cau mày lại nhưng nàng lại phì cười ra và chẳng biết nói thêm cái gì nữa. Sao cái chuyện tế nhị này bố Lưu nói cứ như chuyện đùa vậy... Trời bây giờ nàng có tận hai cái cu giả... 23 tuổi mà tài sản nhiều dữ.

-Con đừng ngại, đây là mình biết quan tâm đến sức khỏe của bản thân, không ngày này qua ngày khác trông con ốm yếu mệt mỏi khiến bố không yên tâm, thằng Phi đi công tác mà biết cũng không chú tâm vào công việc được... đây là bí mật của bố con ta! không ai biết đâu... -Ông Lưu đẩy chiếc chim giả gần đến Uyên và nháy mắt một cái. Uyên thở dài lắc đầu, nàng vát một chân qua đùi và ôm gương mặt đỏ ửng cười.

-Con... cảm ơn... nhưng thực sự... con chờ anh Phi được ạ... -Uyên ôm miệng nói vì nàng đang nói dối... cơ thể nàng lúc này đang nóng lên nhanh chóng. Cái không khí ông Lưu tạo ra thực sự rất tự nhiên khiến Uyên cảm thấy đỡ ngại hẳn, ông ta đúng là bậc thầy của sự đưa đẩy.

-Thằng Phi còn lâu mới về, con xem... có phải gần đây con quá dễ nổi nóng? Trong người bức dọc khó chịu không?... nó ảnh hưởng cực kỳ lớn đến chất lượng cuộc sống của con, đến chất lượng công việc và ảnh hưởng đến cả nhan sắc của con... -Uyên mím môi lại nhìn cái chim giả rồi nghĩ ông ấy nói cũng đúng... Thực sự thời gian vừa rồi nó ảnh hưởng rất lớn đến chất lượng cuộc sống của nàng. Nàng cũng muốn lắm rồi, nhưng ông Lưu đâu biết nàng không phải là không tìm cách, chỉ là không có thời gian và không gian đủ tiêu chuẩn để làm ấy chứ... nhà lúc nào cũng có người, không kể con bé Như suốt ngày lẻo đẻo theo nàng đến phát bức.

-Con! bố nghiêm túc! Đây là món quà của bố... Bố biết con mấy ngày nay ốm cũng vì chuyện đó... nên ngay lúc này là thời điểm thích hợp nhất... Nếu con ngại... đây... bố làm luôn cho con đỡ ngại nhé!! Con cứ coi như bố con mình đang đi thể dục thôi... -Thấy Uyên trầm ngâm không nói gì ông Lưu liền lôi bướm giả từ trong chăn ra và đưa cho Uyên. Uyên cũng từ từ đưa tay ra vô thức cầm lấy cái bướm giả rồi mới giật mình lườm bố chòng một cái.

-O! Tại sao, bố cứ nhờ con làm việc này thế? bố không làm được sao? -Uyên vừa cầm bướm giả vừa bôi gel vào miệng bướm, mồm nói vậy nhưng hành động nàng lại ngược lại, có lẽ tâm trạng nàng lúc này đang rất rối bời...

-Con biết đấy... bố vựng về lắm... con bôi gel cho bố sau đó bố tự làm cũng được... nếu con đang mệt mỏi hãy thư thả giãn một chút đi... không sao đâu... ngại là thiệt thân con à!... -Ông Lưu vừa nói vừa nhìn những ngón tay thon dài của Uyên nhẹ nhàng bôi lớp gel xung quanh miệng bướm giả, sau đó nàng còn rất tỉ mỉ thọc ngón tay đưa lớp gel vào trong để lúc dứt vào được trơn tru hơn không gây đau rát.

Uyên bôi gel xong thì lườm bố chòng và nhìn xuống đũng quần ông. Ông Lưu thấy vậy liền vội vàng lột chiếc quần đùi ném xuống đất, con cu dài hơn 18cm bật ra ngoài. Mặc dù nhìn thấy một hai lần rồi nhưng lần nào Uyên cũng thấy rất xấu hổ vì đây là bố chòng của nàng... Uyên mím môi lại, ánh mắt có phần lúng túng nửa muốn nhìn nửa không... nàng đưa bướm giả cho bố chòng một cách rụt rè.

Ông Lưu nằm ra giường và dứt bướm giả vào chim mình sóc, ông vừa sóc vừa nhìn Uyên cười.

-Đây! Con đã thấy đỡ ngại hơn chưa? Con cũng dùng nó đi, thư giãn một chút... đừng ngại!

-Ông Lưu vừa nói vừa sục con cu to lớn của mình trước mặt con dâu. Uyên mím môi lại không nói được gì vì tim nàng đập nhanh quá, tình huống gì thế này... thật là điên rồ... Uyên càng lúc càng thở mạnh, nàng đang lưỡng lự hồi hộp nửa muốn nửa không vì ai lại làm vậy trước mặt bố chòng.... nhưng bên dưới nàng ngứa ngáy lắm rồi, nước nhờn chảy càng lúc càng nhiều khi nàng đang ngồi ngay cạnh bố chòng.

-Dạ... Con... sẽ sử dụng nó sau ạ... -Uyên nhận lấy món quà của ông Lưu.

-Con sẽ sử dụng lúc nào? Uyên! Cả ngày con đi làm, tối về ở nhà cùng với Như, tại sao không nhân lúc này... chỉ có bố con mình... làm ở đây sẽ rất an toàn con à... hay con không sợ cái Như bắt được? –Ông Lưu vừa sóc vừa nói, ông nói đúng vào vấn đề khó giải quyết của Uyên mấy ngày hôm nay. Ông đã đánh trúng vào chỗ ngứa của con bé.

-Nhưng... không được... ở đây... không được... -Uyên nhíu lông mày lại, nhưng lời nói của nàng nghe thật yếu ớt... nàng muốn lắm rồi, bố chồng càng nói nàng cảm giác càng chẳng thể cự tuyệt được.

-Không ở đây thì còn lúc nào? Ở đây rất an toàn con à... con yên tâm!! Cái Như chắc chắn sẽ không dám vào làm phiền! –Ông Lưu vừa sóc vừa nói với Uyên trông cực kỳ bệnh hoạn. Uyên mím môi nhìn ông Lưu thủ dâm bằng cái đồ chơi mình tặng.

-HỒ!! ôi sướng quá!! Sướng lắm con ạ!!! –Ông Lưu nói rất tự nhiên như thể những lời lẽ đó dễ nói ra với con dâu lắm vậy.

Uyên như bị thôi miên, đầu óc nàng có chút choáng váng, Uyên sờ tay lên trán mình và nhắm mắt lại lắc đầu... Sau đó miệng nàng há ra thở và từ từ rút chân lên giường với hơi thở gấp gáp... lớp khiên cuối cùng của nàng đã bị vỡ vì sự hưng tình quá lớn rồi, nàng không thể chịu được nữa. Những lời nói của bố chồng cũng hết sức hợp lý, nếu không ở đây, không phải lúc này... thì chẳng có lúc nào... nàng đã khó chịu lắm rồi... lúc này nàng mặc kệ mọi thứ... buông bỏ... Uyên cầm cái chim giả và nhấc chân lên giường.

Ông Lưu thấy vậy sướng phát điên, ông sóc chậm lại chờ con dâu mình, kéo lại xuất sớm quá thì ngại lắm. Uyên lết xuống góc giường với gương mặt đỏ ửng, hơi thở gấp gáp... nàng chum kín chặn đến cổ.

-Con không lấy gel à? –Ông Lưu thở mạnh, hóa ra con bé thiếu hơi chồng thật, ông không ngờ mình có thể dụ dỗ con dâu thủ dâm trên giường cùng với mình, điều này khiến ông nứng phát điên rồi. Uyên không nói gì, vì nàng biết nước nhờn trong bướm mình chảy ra quá nhiều rồi không cần phải dùng gel làm gì.

Trong chăn, Uyên thò tay vào trong váy và vén chiếc quần lót sang một bên... Nàng phải công nhận, tự sướng ở đây rất an toàn... gạt bỏ được nỗi lo sợ bị phát hiện, tâm trạng nàng lúc này cực kỳ hồi hộp xen lẫn thoải mái... Nàng từ từ đưa đầu chim giả vào miệng bướm và nhẹ nhàng đút vào.

-Ahhh!!!... -Không tự chủ được, Uyên rên lên một tiếng, tim đập loạn nhịp, lồng ngực thở gấp.

-“Nó đút vào rồi sao?... tiếng rên của nó... hay quá...” –Ông Lưu ngạc nhiên tròn tròn mắt nhìn con dâu mình, ông nứng đến phát điên khi nghe thấy tiếng rên của Uyên. Lúc này ông vẫn không

thể tin đây là sự thật. Ông tưởng tượng con cu giả của mình vừa chọc vào trong bướm con bé, nơi cấm địa mà ông có thể chẳng bao giờ được chạm vào.

Trong căn phòng rộng rãi của ông Lưu, bố chồng và con dâu mỗi người một góc giường thủ dâm, cảnh tượng thực sự quái lạ và khiến người khác cảm thấy hứng tình đến phát dục một cách nhanh chóng.

-Ahggg!!! Ahgg!!! Ahh!!!! ọc! ọc! ọc! –Tiếng rên của Uyên càng lúc càng rõ hơn, nàng quay mặt đi chỗ khác không muốn bố chồng nhìn thấy mình lúc này. Tiếng ọc ọc bên dưới bướm nàng vang lên mỗi lúc một nhiều hơn. Chắc hẳn nàng đang rất sướng, nước nhờn chảy rất nhiều... gương mặt và tai đỏ ửng, đôi mắt nhắm tịt, miệng hé ra rên rỉ. Chiếc chần bồng nhùng nhấp nhôm nhịp tay của Uyên khi nàng đang đút sextoy vào trong bướm mình.

Ông Lưu cũng không kém, ông vừa thủ dâm vừa nhìn phản ứng của Uyên, lúc này ông mới dám chắc chắn con bé đã nhịn quá lâu rồi nên hôm nay nó mới làm như vậy. Vừa thấy thương vừa thấy nứng, ông Lưu dịch dần xuống dưới chỗ Uyên.

Lúc này Uyên đang dựa vào tường ở cuối giường, còn ông Lưu lết dần xuống dưới lê cái bụng béo trên giường như một con hải cẩu, ông nằm xoay ngược lại với Uyên, đầu ông ở dưới chân Uyên, còn chân ông thì đạp vào tường.

-Uyên... con ơi... bố mỗi tay quá... -Ông Lưu biết con dâu mình đang hưng phấn liền dờ trò, ông vừa nói vừa chạm nhẹ vào cái chần đang bồng nhùng.

-Ahh... ha... đã~... -Uyên mở mắt ra nhìn thấy ông Lưu đã nằm ở cạnh mình rồi. Nàng liền dừng lại liếc nhìn trái phải không biết lùi đi đâu vì đây là cuối giường rồi.

-Con cầm giúp bố... sóc cho bố một chút... bố sắp ra rồi... bố mỗi tay quá... -Ông Lưu cầm bướm giả đưa cho Uyên.

-Nhưng... -Đang sướng thì bị ngắt quãng, lồng ngực Uyên thở mạnh khiến chiếc chần tuột xuống bụng lộ ra phần áo hai dây thấp thoáng trong đó là bộ ngực to thả rộng, đầu ti nàng nhô ra trong lớp vải của áo ngủ.

-Nhanh lên con... bố sắp ra rồi... -Ông Lưu đút lại cái bướm giả cắm vào chim mình rồi tự tiện nắm vào tay phải Uyên đặt vào đó... Uyên thở mạnh, ánh mắt khép hờ vì bây giờ cơ thể nàng đang rất tê và sướng, nàng chẳng nghe thấy bố chồng nói gì cũng chẳng hiểu gì khi tay của mình lại đang cầm vào cái bướm giả... Như một bản năng, bàn tay phải của nàng nắm lại và súc cho bố chồng, còn tay trái nàng cầm chim giả đút liên tục vào bướm mình. Uyên cũng không hiểu sao mình lại chiều bố chồng như vậy, nhưng lúc này cơ thể nàng hoàn toàn đang thụ động vì quá tê rồi... cơ thể nàng run lên có lẽ cũng sắp đến đỉnh.

-Ahh... ahggg!!! Ahg!!!! Nhóp nhép! Nhóp nhép! –Uyên vừa sóc cho bố chồng vừa thụt cho mình khiến bộ ngực nàng rung lên. Đầu nàng dựa vào tường ngửa lên trần nhà rên rỉ trông rất

sảng khoái. Ông Lưu thấy Uyên vậy liền đưa tay phải của mình lần mò dần vào trong chăn và sờ vào bắp chân của Uyên.

-Ahh!!!! Ahh!!!! Ahh!!!! Ahh!!!! –Uyên rên càng lúc càng to, nàng cảm nhận thấy bàn tay thô ráp của bố chồng đang sờ chân mình nhưng mặc kệ, cảm giác không hiểu sao lại sướng hơn rồi... Ông Lưu thấy con dâu rên to, ông lần mò dần lên đầu gối và lên đùi Uyên. Đây là lần đầu tiên ông được sờ vào làn da mịn màng ở đùi con bé, thường ngày ông chỉ được nhìn nên chỉ biết Uyên rất trắng, nhưng không ngờ lại mịn đến mức này, cứ như sờ vào da em bé vậy.

Ông càng sờ càng thấy Uyên rên nhiều hơn, ông dịch tay lên cao hơn và bị bàn tay đang cầm chim giả cọ vào, nhưng cảm giác lúc thụt vào không được đều, có lẽ con bé môi tay... Thấy vậy ông Lưu liền dùng các ngón tay vuốt nhẹ đùi Uyên và hỏi.

-Con mỗi tay không? Để bố giúp con... được không? –Ông Lưu run run nói.

-Ahh... Ahh!!!! Ahh!!!! Ừm.... con... ừm... -Uyên vừa rên vừa nói, giọng nói nằng nạc cả đi rồi.

-Con đừng ngại... con đang giúp bố, bố giúp con là công bằng mà... -Ông Lưu liếm mồm chờ câu trả lời của Uyên, bên dưới bàn tay ông vẫn đang vuốt ve phần đùi trong của con bé.

-Ahh!!! Ah!!! Ahh!!! ọc! ọc! ọc! nhóp nhép! nhóp nhép! –Uyên chỉ rên không nói gì, thấy vậy ông Lưu mặc kệ, ông đưa tay lên nắm vào bàn tay của Uyên và gạt ra, mới đầu nằng có chút cưỡng lại nhưng không đáng kể, ông Lưu gồng lên cướp lại chiếc chim giả và bắt đầu đút.

-Ọc! ọc! ọc! ọc! ọc! ọc! nhóp nhép! nhóp nhép! nhóp nhép! nhóp nhép! Ah!!!! Ahh!!!! Ahh!!!! Ahh!!!! Ahh!!!! Ahh!!!! –Ông Lưu gồng lên đút như máy khiến Uyên uốn éo người rên to... Cảm giác bố chồng thúc hộ còn sướng hơn rất nhiều, người Uyên giật lên và rên to khiến hai bên ngực rung lên. Tay phải nằng sóc cho bố chồng cũng càng lúc càng nhanh, ông Lưu cũng không vừa... Hai bố con lúc này đang thủ dâm cho nhau, Uyên sóc nhanh thế nào thì ông Lưu thật nhanh y như vậy khiến tốc độ càng lúc càng tăng vì sướng.

-Pop! Pop! Pop! Pop! Ahh!!!! Ahh!!!! Ahh!!!! Ahh!!!! Á!!!! –Sau một lúc gồng lên để đút, ông Lưu dừng lại và đút nút cán con cu giả 18cm vào bướm Uyên, rồi ông rút ra nhẹ nhàng và lại cắm vào... cứ như vậy tầm vài lần để ông dễ dàng chạm ngón tay vào bướm con dâu mình, đây cũng là lần đầu tiên ông được sờ bướm con bé... mặc dù vẫn còn quần lót nhưng ông cảm nhận rất rõ được sự ướt át và mềm mềm của nó.

Ông Lưu sướng đến mức mặt ông đỏ lừ... bướm con bé mềm quá... ẩm quá... Lợi dụng điều đó, ông lại từ từ đút vào dí chặt dương vật giả vào bướm Uyên... Sau đó ông lén lút đưa ngón cái của mình lên vuốt nhẹ vào bướm con bé và lúc này ông đã cảm nhận được một chút lông bướm ở phần mu... Bỗng người ông giật lên, hai chân ông run rẩy.

-Ô Ô Ô! Ô! Ô! Ô! Con ơi!! dừng! dừng lại!!! ô!!!! –Ông Lưu vừa rên vừa nói với Uyên nhưng không kịp nữa rồi... ông hất hông xuất tinh ào ạt vào cái bướm giả. Do lén lút được sờ vào bướm Uyên và nằng còn không ngừng sóc cho ông nữa nên ông sướng quá không chịu được mà xuất ngay lập tức. Mặt ông Lưu nổi đầy gân, vừa xuất ông vừa dùng ngón cái xoa và day bướm con dâu mình.

-Ah....Ah!!!! Ahh!!!! Bố... bỏ tay ra!!!! Ah!!!! –Uyên nói và bỏ tay khỏi cái bướm giả rồi cầu vào người ông Lưu. Biết đã bị Uyên phát hiện ông Lưu gồng lên kéo chim giả ra và bắt đầu đút vào bướm con bé nhanh như máy khâu.

-Pop! pop! pop! pop! pop! pop! Ahhgg!!! Ahhgg!!! Ahhgg!!! Ahhgg!!!ha haha....AHHH!!!!–Uyên dựa đầu vào tường rên to, đầu nằng lắc qua lắc lại vì sướng quá... khiến mái tóc dài bay lên trong không trung... Hai tay nằng nắm chặt xuống ga đệm. Bỗng hai đùi Uyên khép chặt lại giật giật, thấy vậy ông Lưu đút nút cán chim giả và vô tình bật chế độ rung khiến nó rung điên cuồng trong âm đạo Uyên.

-Á!!!!!!!!!!!! A!!!!!!!!!!!! Ahhhh!!!!!!!!!!!! –Uyên rên to, người nàng giật tung lên và ngã ra giường. Hai đùi vẫn kẹp chặt tay bố chồng. Nàng đã lên đỉnh sướng một cách điên cuồng, đã rất lâu rồi... nàng mới được lên đỉnh... và có khi đây là lần lên đỉnh sung sướng nhất của nàng. Vì trước đây Phi đầu làm được điều như thế...

Ông Lưu trợn mắt lên nhìn con dâu mình sướng, ông liền kéo dương vật ra khỏi bướm Uyên “aw.... ah... ưm!!.... hơ hơ....” Uyên run rẩy, nàng kéo chăn và trùm kín. Sáng khoái rồi, lúc này nàng mới thấy xấu hổ, Uyên chui đầu ra khỏi chăn nhìn thấy bố chồng đang cầm cái chim giả ướt nhẹp nước nhờn của mình nhìn qua nhìn lại.... Uyên cau mày và thấy cực kỳ xấu hổ, không biết bố chồng định làm gì nữa... Lúc này nàng mới để ý, ở ngay mặt của nàng là dương vật bố chồng, nhìn nó vẫn cứng đờ to đùng ngoe nguẩy trước mặt Uyên cách có một đoạn, mặc dù nó vừa xuất tinh nhưng sao vẫn dững mãi vậy. Uyên nhìn chăm chăm vào đó và liếm nhẹ môi mình... cơ thể nàng rạo rực nhanh chóng.

Ông Lưu liếc nhìn Uyên rồi đưa chim giả dính đầy nước nhờn của con bé lên liếm rồi mút trông cực kỳ biến thái. Nhìn lúc này chẳng khác gì ông Lưu đang mút chim vậy. Nhưng cái ông Lưu muốn mút là nước nhờn của Uyên chứ ông không hề để ý lúc này mình giống như đang thổi kèn cho một cái sextoy vậy...

Uyên trợn tròn mắt nhìn hành động biến thái của bố chồng, nàng vừa thấy sợ, vừa thấy xấu hổ và vừa thấy buồn cười.... ông ấy làm thế để làm gì... thật kinh tởm... Lúc này nàng mới nhận ra bố chồng mình là một ông bố đại biến thái. Nghi tầm hai phút, cũng là lúc ông Lưu mút sạch nước nhờn trên chim giả, ông nuốt nước bọt ực một cái và nhìn Uyên đang từ từ ngồi dậy. Nàng chỉnh lại tóc và váy, sau đó không nói gì... nàng đứng trên giường ông Lưu và bước đôi chân dài của mình xuống đất rồi chạy thẳng về phòng... để lại ông Lưu với gương mặt sáng khoái hơn bao giờ hết.

....

Sáng hôm sau, Uyên tỉnh dậy với đôi mắt mở to tròn sợ hãi khi nghĩ đến chuyện đêm qua...

-A!!!! –Nàng hét to vò đầu bứt tai rồi lăn lộn trên giường, nàng xấu hổ trùm chăn kín mít... đôi mắt của nàng bình thường đã to, nay còn mở to hơn, nàng liếc xung quanh chiếc chăn nghĩ đến chuyện tối hôm qua.

-A!!!! –Uyên lại hét lên trong chăn khi nghĩ lại cảnh tượng đó, thật là xấu hổ cứ như bị thôi miên vậy... tại sao mình lại làm thế có chứ... thật là điên rồ!!! trời ơi!!!! A!!!!!!!!!!!! Uyên ôm mặt vò đầu đủ thứ... Cũng may hôm nay con bé Như dậy sớm. Một mình Uyên thoải mái lăn lộn trên giường, nếu có con bé Như nó sẽ hỏi lý do bằng được mới thôi. Thấy khó thở, Uyên bỏ chăn ra và ngồi dậy với một mái tóc bù xù nhưng ngay sau đó nó lại trở về nếp suôn mượt như cũ. Đôi mắt nàng trừng xuống nhìn vào khoảng không vô định một lúc thì lại hét lên rồi ôm đầu nằm xuống giường lăn tới lăn lui.

-A!!! xấu hổ quá!!!! Xấu hổ quá đi!!!! A!!!! không được! phải đối mặt thôi!!! Chả lẽ lại bỏ về nhà bố Lý sống sao? không được!!! mạnh mẽ lên Uyên! Coi như chưa có chuyện gì xảy ra!! Coi như là một giấc mơ thôi!!! A!!!! nhưng vẫn xấu hổ lắm huhu... –Uyên ngồi dậy tự trấn an mình, nhưng... nàng phải thừa nhận cơ thể nàng hôm nay tràn đầy năng lượng, sự khó chịu bức tức đã không còn nữa mà nàng cảm thấy rất sảng khoái... Hôm nay hình như là ngày nghỉ của con bé Như. Con bé này lạ thật, ngày nghỉ thì dậy rõ sớm, đi học thì ngủ như heo chết. Uyên thở dài với khuôn mặt trái xoan đỏ ửng, nàng ôm mặt và đi vào phòng tắm vệ sinh cá nhân thay đồ và đi làm... Uyên rón rén từng bước xuống nhà và chạy một mạch vào gara để tránh mặt bố Lưu, cũng may chỉ thấy con bé Như trong bếp, còn ông Lưu chắc vẫn đang ngủ.

.....

Hai tiếng sau, Như tung tăng ra vườn ngồi cắt tỉa hoa và ngâm nga vài câu hát. Gần đó là ông Lưu đang tự chơi cờ một mình, gọi là chơi cờ một mình nhưng ông chỉ xếp ra đó cho có lệ chứ công việc chính của ông là nhìn lên cô con dâu trẻ của mình. Lúc này Như mặc một chiếc quần đùi ngủ màu trắng khá ngắn, đôi chân dài trắng nõn của Như lướt qua lướt lại trước mắt ông Lưu, chiếc quần ôm sát vào mu bướm và mông trông cực kỳ kích thích... Bên trên nàng mặc một chiếc áo phông có cổ hình chữ V, thi thoảng nàng cúi xuống tỉa hoa để lộ ra bộ ngực to trắng không tì vết, nó được ôm lại bởi chiếc áo con họa tiết ren màu đen khiến ông Lưu nhìn chỉ muốn thò tay vào bóp một cái cho thỏa cơn thèm.

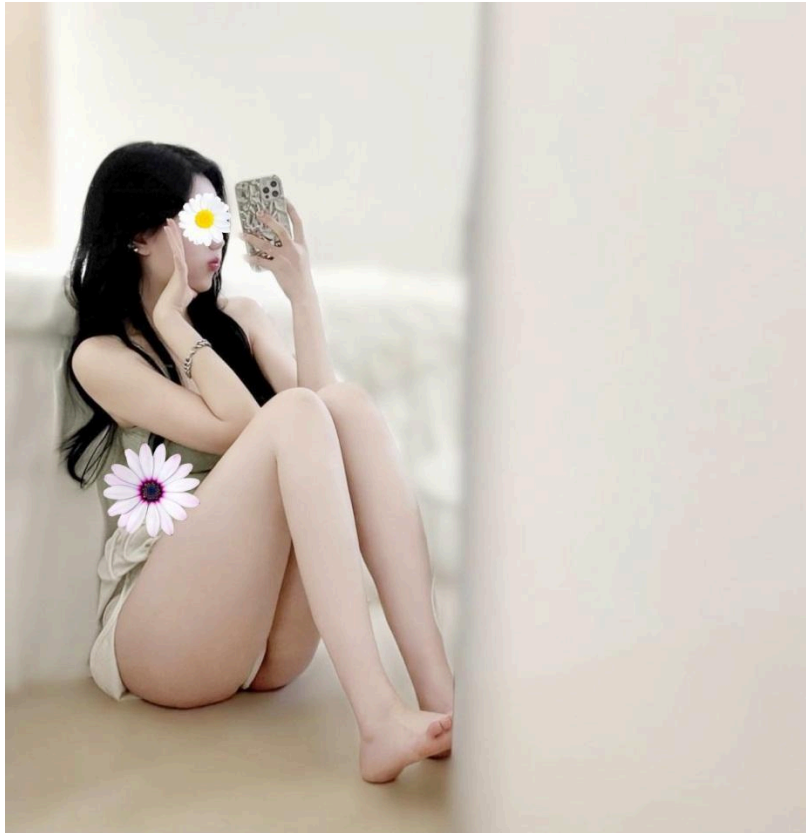
-Như! ra đây chơi cờ cùng bố! –Ông Lưu thấy Như tỉa hoa xong liền gọi con bé ý đồ muốn nhìn cơ thể nó nhiều hơn vì hôm nay chị nó đi làm, ở nhà chỉ còn ông và Như nên ông phải tranh thủ. Ông Lưu nhìn Như với ánh mắt mê muội, ông luôn tưởng tượng không biết bên trong những lớp áo kia là gì? chắc phải đẹp lắm tròn lắm... Con bé năm nay mới 21 tuổi, thằng Ninh con ông có lẽ là người đầu tiên yêu nó nên con bé hàng họ còn zin lắm đây. Trong đầu ông Lưu đủ thứ bậy bạ về Như.

-Vâng! bố đợi con một lát, con rửa tay đã ạ! Lâu rồi con cũng chưa có cơ hội hạ đo ván bố hihi!!! –Như chạy vào nhà khoảng 5 phút... Sau đó nàng lại lon ton chạy ra ngồi xuống đối diện ông Lưu, chân nàng chụm lại hai bàn tay đan vào nhau.

-Chấp bố đi trước! –Như cười mỉm mặt rất tự tin, dù ông Lưu là một cao thủ cờ tướng, nhưng chẳng hiểu sao chưa bao giờ Như thua ông lấy một lần.

-Ai da con bé này, hôm nay khẩu khí lớn đó!! –Ông Lưu cười, ông bắt đầu đi những nước đi đầu tiên. Tầm 10 phút sau mới chân Như co hai chân lên ghế, nàng ôm đầu gối ép ngực vào đùi non, mặt tập trung mắt nhìn thẳng xuống bàn cờ. Ông Lưu rất bất ngờ với động tác nhấc chân lên của Như, ông chỉ dám liếc qua chiếc quần đùi ngắn cũn cỡn của con bé, lúc này bướm của con bé đối diện thẳng tưng với mắt của ông Lưu, nếu như không có hai lớp quần lót và quần đùi có lẽ ông đã nhìn thấy lỗ bướm của Như rồi.... Ông Lưu cũng thay đổi tư thế, ông ngồi vắt chéo chân lại, vì thấy thằng nhỏ ông bắt đầu nhúc nhích cương lên rồi.

-Bố! đến bố đi đó! –Bất ngờ Như liếc mắt nhìn lên trên, thấy ông Lưu đang nhìn chăm chăm vào háng mình. Như khẽ nhấc mông kéo quần xuống, mặt nàng hơi đỏ lên. Ông Lưu bị Như bắt gặp được ánh mắt biến thái cũng hơi ngại nhưng ông mặc kệ, đằng nào chúng nó cũng bắt được ánh mắt của ông nhiều rồi. Thậm chí bí mật ông thủ dâm có khi cái Uyên nó cũng nói cho cái Như nên ông chẳng việc gì phải ngại nữa... mấy thằng con trai cũng không có nhà...

-Uh! uh! Chờ bố một lát. –Ông Lưu ra về tập trung suy nghĩ, thỉnh thoảng ông vẫn cố tình liếc vào háng Như, thậm chí ông còn lợi dụng lúc Như không để ý, ông cầm điện thoại lên giả vờ đọc tin tức trong lúc suy nghĩ. Thực chất ông đang mở máy ảnh và chụp lén Như, Như liếc mắt nhìn bố chồng ngại ngùng, nàng biết mình đang bị chụp trộm nhưng chẳng biết phải xử sự thế nào cho đúng. Như bắt đầu ngại, mặt đỏ hơn, cử chỉ điệu bộ thiếu tự nhiên hơn, đứng dậy cũng không được mà ngồi im đấy cũng không xong... Nếu phản ứng quá thì bố chồng sẽ ngại, nàng không biết phải làm sao lúc này... Bỗng...

-Bố đang làm gì vậy? –Uyên đứng đằng sau ông Lưu từ lúc nào không hay, cả ông Lưu và Như đều giật mình.

-O! chị! Chị về sớm thế. –Như bỏ chân xuống dưới ghế ngẩng mặt lên nhìn chị, nàng không hề biết Uyên tiến vào bên trong lúc nào. Cổng nhà đang mở sẵn, bên trong hai bố con thì cúi gằm mặt tập trung đánh cờ.

-Uyên.... Uyên đẩy hã con. –Ông Lưu giật mình như nhìn thấy sát thủ thiên địch, mặt ông lúng ta lúng túng cười ngại khi nhìn thấy Uyên.

-Này! – Uyên đưa túi đồ ăn cho Như, Như đứng dậy ngoan ngoãn cầm túi đồ đi vào trong nhà, nàng đập tay vào ngực cảm thấy nhẹ cả người, như được chi giải thoát khỏi ông bố chồng biến thái vậy.

-Hôm nay về sớm vậy à con? –Ông Lưu cười ngại, ông ngồi xếp quân cờ vào túi bóng. Uyên không nói gì, nàng mặc bộ công sở ngồi xuống ghế vắt hai chân vào nhau cau mày mặt rất hình sự. Uyên bất ngờ cầm chiếc điện thoại để trên bàn khiến ông Lưu không kịp trở tay, nhìn ông Lưu mặt mũi trở nên căng thẳng khi bị Uyên cầm điện thoại, có lẽ ông đã dự đoán được chuyện gì sẽ xảy ra rồi. Ông đang chắc mẫm cái Uyên không biết mật khẩu nhưng con bé mở điện thoại của ông chưa đến hai giây.

-Cái gì đây bố? –Uyên dơ chiếc điện thoại ra trước mặt ông Lưu, trên màn hình là hình ảnh ông chụp lên Như lúc nãy, toàn mông với đùi và cả mu bướm của con bé.

-Bố.... Bố không biết! con lấy hình ảnh đó ở đâu vậy? –Ông Lưu gãi đầu cười ngại giả ngu.

-Bố đừng giả vờ nữa! Tại sao bố chồng lại đi chụp ảnh con dâu như vậy chứ? –Mặt Uyên cau vào trách móc. Nàng thở mạnh vì tức giận, gì chứ nếu động đến em gái nàng, nàng sẽ rất ghét.

-Bố... xin lỗi... tại... các con đẹp quá... –Ông Lưu lại lòi từ “các con” vào để đối phó với Uyên, nói xong ông cúi đầu xuống tiếp tục nhặt các quân cờ vào túi... Sau đó ông vo chiếc túi bóng đựng quân cờ lại rồi nhét nó xuống ngăn bàn, ông vẫn không dám ngẩng lên vì biết con bé Uyên vẫn đang lườm mình. Uyên không nói gì, nàng cau mày lại nghĩ đến việc mình đã có một vài bí mật với bố chồng, nàng tạm chấp nhận được hành động này nếu đó là nàng... Nhưng đây là Như, em gái nàng, nàng cảm thấy ông Lưu rất tham lam nên nàng cảm thấy khá tức giận.

-Bố có biết chuyện này mà để người ngoài biết, người ta sẽ khinh thường gia đình mình không? Bố dừng ngay những hành động đó lại. –Uyên nói thẳng vào mặt ông Lưu, từ trước đến nay nàng chưa bao giờ nghĩ có một ngày nàng lại mắng ông Lưu như thế này. Trước đây trông ông thật nghiêm nghị đáng sợ, nhưng từ lúc thấy ông thủ dâm nàng cảm thấy ông bố chồng mình đã lộ bản chất thật, con người đã có phần “kém sang”. Nhưng bù lại hai bố con có thể nói những chuyện tế nhị thẳng thắn với nhau hơn.

-Bố xin lỗi, bộ định chụp rồi xóa luôn... chứ bố không có ý gì xấu! –Ông Lưu vẫn cố thanh minh.

-Con biết thừa ý định của bố! Từ giờ con xin bố đừng làm vậy với cái Như nữa, nó ngây thơ... nó không biết gì đâu. –Uyên nhẹ giọng.

-Ừ bố hiểu... Nhưng... khi bố dùng đồ chơi con tặng, nếu không có hình ảnh làm chất xúc tác, bố rất khó khăn... –Ông Lưu đáp ứng nói, mọi thứ đều được ông đưa đây rất chuyện nghiệp.

-Bố lên mạng, rất nhiều! –Uyên đặt chiếc điện thoại xuống bàn, nàng không muốn xem nữa, bên trong máy ông Lưu toàn những thứ bậy bạ.

-Trên internet toàn những thứ lừa dối con người con à... với lại... bố không thấy ai xinh đẹp như các con cả... Bố cảm thấy không có hứng thú với những hình ảnh thô thiển đó...

-Vậy bố có hứng thú với các con dâu mình? –Uyên khoanh tay vào hỏi ông Lưu với bộ mặt lạnh te.

-Không!! Không phải! con hiểu lầm ý bố rồi... trời ạ... -Bị hỏi câu khó ông Lưu chỉ biết gãi đầu.

-Hmmm... từ giờ bố không được chụp cái Như nữa, nó là em con, là con dâu út của bố đó...

-Uyên biết thừa ý định và bản tính của ông Lưu nhưng nhìn ông tội tội nàng không muốn làm khó ông nữa... nghĩ đến việc phải chăm sóc ông ta như lời anh Phi căn dặn nàng lại thấy mình hơi khát khe rồi.

-Ừ ừ bố hiểu, bố xin hứa... -Ông Lưu chống tay vào đùi liếc nhìn Uyên.

-Nếu bố cần một chút xúc tác... Con sẽ giúp bố! nhưng con cấm bố có ý đồ với cái Như...

-Gương mặt xinh đẹp của Uyên có chút đỏ lên.

-Thật... thật không con? –Ông Lưu trợn mắt lên vì bất ngờ.

-Thật! Nhưng bố phải hứa không được làm trò với cái Như nữa!

-Bố hứa! bố hứa! –ông Lưu nhanh nhẩu đồng ý, ông biết kế hoạch của mình đang đi đúng hướng, đôi lúc còn rất may mắn nữa. Uyên không nói thêm gì, nàng đứng dậy và đi vào nhà. Ông Lưu thở mạnh nhìn vào cặp mông to tròn của Uyên sau lớp quần vải khiến chim ông lại cứng lên.

Uyên lên phòng ngồi xuống cởi từng chiếc cúc áo sơ mi... bộ ngực to của nàng dần hiện ra, Uyên nhìn nó trong gương và đưa tay lên bóp một cái... nàng biết mình đã lún khá sâu vào vấn đề này với bố chồng... Nhưng bản thân nàng cũng phải thừa nhận, đôi lúc nàng cũng cảm thấy có cảm giác khi nhìn ông Lưu thủ dâm... không phải vì cái bụng béo của ông ta, không phải cái vẻ mặt nhăn nhoe nhàu nát của ông ta, mà là cái thứ duy nhất trên người của ông, cái thứ có thể “căng và cứng” được... không yếu đuối như chồng nàng. Đã một vài lần Uyên nghĩ đến việc cặp bồ... với vẻ đẹp của mình thì nàng muốn là được, bất kể lúc nào, nhưng... mỗi lần như vậy nàng lại nghĩ đến gia đình này, nghĩ đến Phi, nghĩ đến tương lai, nghĩ cho ông Lý bố đẻ của mình... Vì nếu như mọi chuyện vỡ lở thì gia đình nàng còn mặt mũi nào nhìn thiên hạ nữa, thậm chí nàng có thể phải trả giá bằng cả cuộc đời phía sau.

...

Cả ngày hôm ấy, ông Lưu quanh ra quần vào từ bếp ra sân, luống cuống ngứa ngáy chân tay, ông chỉ mong con bé Như ra khỏi nhà để ông tiếp tục kế hoạch của mình. Cái Uyên nó chỉ giúp ông khi có mỗi ông và nó ở nhà, cái Như nó cả ngày hôm nay được nghỉ học nên ông Lưu càng chờ

càng thất vọng. Uyên ở trên phòng không nghĩ vậy, nhưng trong lòng nàng cảm thấy hồi hộp khó tả, nàng biết nếu em gái nàng ra khỏi nhà lúc này thì kiểu gì ông Lưu cũng đòi hỏi gì đó. Nàng không tránh né, nàng cứ thuận theo tự nhiên mà thôi nhưng thực chất trong lòng cũng có một chút chờ đợi... Mặc dù ngay hôm qua nàng vừa thủ dâm nhưng hôm nay cơ thể nàng lại có nhu cầu, nàng lại nhớ đến những lúc thăng hoa đó... có lẽ cũng vì một phần yếu tố lén lút tạo cho nàng cảm giác kích thích khó tả... Rất có thể đó là sở thích của nàng mà chính nàng không nhận ra. Nàng cũng không nhận ra tâm sinh lý của mình thay đổi khá nhiều từ khi chồng nàng đi công tác xa nhà...

Cả ngày cái Như không ra ngoài, đến tối nó lại không chịu đi ngủ, cặm cụi làm bài tập tại bàn, khiến ông Lưu dần thấy mất hứng không muốn chờ đợi, cứ tưởng tối cái Như ngủ say ông lại tiếp tục được dờ dẫm với Uyên. Uyên nằm trên giường cũng đang cố gắng thức đợi con bé Như đi ngủ nhưng nhìn nó tập trung thế kia chắc chắn không buồn ngủ rồi, còn nàng lúc này mắt đã díp lại, không chờ được nữa, Uyên kéo chăn đi ngủ mặc kệ bố chồng đang chờ nàng ở bên kia.

Ngày hôm sau cũng vậy, cứ hễ Uyên ra ngoài đi làm thì Như nó cũng đi học, lúc Uyên về nàng đã nhìn thấy cái Như ở nhà rồi. Thấy bố chồng lượn ra lượn vào từ hôm qua đến giờ là nàng thừa hiểu ông ấy đang muốn lắm rồi, bứt rứt lắm rồi... Nhiều lúc Uyên còn mỉm cười khi để ý cái dáng béo lùn của ông ấy cứ như con lật đật trong nhà. Thời gian này nàng không nhận ra mình và bố chồng như có một sợi dây chờ đợi vô hình hiện hữu trong tâm trí hai người... Đó có lẽ là sai trái, nhưng một người thiếu thốn tình cảm như Uyên chắc chắn sẽ không nhận ra.

Ông Lưu không dám thể hiện nhiều chỉ dám nhìn dáng Uyên từ xa, thời gian này ông rất thận trọng khi con bé Như ở trong nhà vì nếu để con bé nhận ra điều bất thường nó sẽ không giữ được bí mật mà kể với thằng Ninh mất.

Tiếp tục thêm một ngày nữa trôi qua, sáng nay Như dậy sớm chuẩn bị quần áo đồ dùng rồi xuống nhà đi học.

-O! Bố! bố dậy sớm thế ạ? –Như thấy ông Lưu đang ngồi ngoài sân vắt chân nhìn lên những tán lá cây đầy đặc sương sớm.

-Như đi học hả con, sao đi sớm vậy? –Ông Lưu bất ngờ khi thấy Như hôm nay đi học rất sớm. Bỗng đầu ông nảy số râm ran trong lòng. *“nếu như vậy, phải còn một tiếng nữa cái Uyên mới đi làm”* Ông Lưu nghĩ thầm trong bụng, lòng ông phần khởi hẳn lên.

-Vâng, hôm nay con có buổi ngoại khóa ạ, chắc tối muộn con mới về. –Như vừa nói vừa đứng cài quai dép, bộ ngực to rung rinh theo cử động của nàng.

-Con hết tiền tiêu chưa? Cần cứ nói bố nhé! Đừng ngại!... –Ông Lưu phần khởi vừa nói vừa rút trong túi ra một tập tiền đô.

-Con còn bố ạ... Anh Ninh để ở nhà cho con nhiều lắm... Hi hi... Thôi con đi đây! –Vừa nói Như vừa đi nhanh ra gara ô tô sau nhà, hôm nay đi học sớm nên nàng sẽ đi ô tô đến trường, một

phần cũng vì buổi ngoại khóa sẽ không làm trong trường nên đi ô tô sẽ tiện hơn. Ông Lưu biết con bé Như sẽ ra khỏi nhà nhanh thôi, không chờ được nữa ông đứng dậy vào trong nhà, đóng cửa và chốt trong, nhẹ nhàng rón rén lên phòng ngủ của Uyên.

Đứng ngoài hành lang thấy cửa đang mở hé, ông Lưu nhẹ nhàng đẩy cửa thấy Uyên đang nằm quay mặt vào trong... đắp chăn kín cổ chỉ để hờ mái tóc dài của nàng ra ngoài. Ông Lưu nuốt nước bọt tiến lại gần, mùi thơm phòng con gái tỏa ra khiến tim ông đập nhanh hơn, con cu của ông cứng đơ lên vì sự hồi hộp và kích thích. Ông tiến lại gần giường run run đưa bàn tay già nua của mình lên định vỗ vào vai Uyên nhưng ông lại cảm vào chăn nhẹ nhàng kéo xuống,... từ từ... từng chút một, đôi vai trắng nõn dần hiện ra... con bé đang mặc áo hai dây... “Ừc” ông Lưu nuốt nước bọt.

Thấy Uyên không động tĩnh gì ông lại tiếp tục kéo xuống, ông kéo qua hông thấy vạt váy, hóa ra Uyên mặc váy ngủ chứ không phải áo. “Ừc” ông tiếp tục nuốt nước bọt, lúc này ông đã kéo đến phần mông, bộ mông cong của Uyên dần hiện ra trước mắt ông Lưu... Chiếc váy thì tốc lên trên hông, để lộ cả chiếc quần lót màu xám tương phản với nước da trắng của Uyên. Lúc này thấy lạnh lạnh, Uyên bắt đầu tỉnh giấc, nàng trở mình nằm thẳng, mặt hướng lên trần nhà, chiếc váy ngủ của nàng trông xộc xệch nhìn rất quyến rũ... bộ ngực căng tròn sau lớp áo, hai đầu ti nổi rõ hẳn lên trên áo... Bên dưới một nửa váy bị tốc chéo lên trên bụng, để hờ một nửa mu bướm ra ngoài, ông Lưu lúng túng đứng nhìn mồm há hốc, con cu của ông đã cứng tương chọc ra nhô lên khỏi chiếc quần.

Bỗng Uyên khẽ mở mắt, phải vài giây nàng mới nhận ra ông Lưu đang đứng cạnh giường.

-A! Bố! bố làm gì ở đây? –Uyên kéo lại chăn, chỉnh lại váy áo.

-Con... con giúp bố một chút! –Ông Lưu làm mặt khổ.

-Giúp cái gì ạ? –Thấy ông Lưu mặt nhăn nhó Uyên bắt đầu tỉnh dần nhưng vẫn chưa tỉnh hẳn.

-Giúp bố một chút. –Ông Lưu ngồi xuống giường.

-Đừng! bố đi ra ngoài đi... nhanh! –Thấy ông Lưu ngồi xuống cạnh mình Uyên sợ hãi chỉ tay ra ngoài và nói.

-Cái Như đi học rồi! Bố xin con đấy! –Thấy Uyên tức giận, ông liền đứng lên.

-Hmm... bố cứ về phòng đi... con... vệ sinh cá nhân đã. –Uyên cau mày chui trong chăn, lúc này nàng mới hiểu ra vấn đề... từ lúc nàng về làm dâu, hầu như chẳng bao giờ ông Lưu đi vào phòng của vợ chồng nàng... hôm nay chỉ có thể vì chuyện ấy nên ông mới bước vào thế này. Thấy Uyên như đã đồng ý, ông Lưu phấn khởi đi thẳng về phòng mình.

Tầm 15 phút sau, vẫn bộ đồ đó nhưng Uyên đã mặc thêm áo con, nàng bước sang phòng ông Lưu... Thấy Uyên ông vội vàng đứng dậy đi kéo rèm cửa sổ và đóng cửa lại.

-Cái này bố tự làm đi... sao cứ phải cần con giúp. –Uyên nói vậy nhưng nàng vẫn ngồi xuống giường.

-Con... nói sẽ giúp bố... chắt... xúc tác đó thôi...-Ông Lưu lấp bắp ngồi xuống giường.

-Hmm... –Uyên thở dài và ngồi vắt chéo chân, chiếc váy ngủ nàng tóc lên một chút, toàn bộ đùi non của Uyên đang lộ ra nhưng nàng không kéo nó xuống như thường lệ.

-Con đã nói với bố... sẽ giúp bố mà... chắt xúc tác ấy... -Ông Lưu lấp bắp.

-Chắt xúc tác? Bố muốn chắt xúc tác thế nào? Con đi làm bây giờ... bố nói nhanh lên! –Uyên nhúu mày lại nhìn ông Lưu.

-Chỉ cần con cho bố xem... xem vú con... –Thấy Uyên nói sắp đến giờ đi làm nên ông vội vàng nói ra yêu cầu của mình. Uyên giật mình, nàng không ngờ bố chồng lại đưa ra một yêu cầu hết sức khiếm nhã như vậy với mình.

-Bố! Sao bố lại nói thế được? con là con dâu của bố đấy!!! Chắt xúc tác của bố là đây sao?...-Uyên cau mày nhìn ông Lưu.

-Nhưng... Con đã hứa! –ông Lưu nhăn mặt thất vọng, ông cũng biết nếu thuyết phục Uyên vào buổi sáng sẽ rất khó, vì mới ngủ dậy nên nhiều người không có nhu cầu tình dục.

-Không được!!!!

-Bố xin con! chỉ một lần này thôi... hoặc con cho bố mượn đồ lót con đang mặc cũng được... –ông Lưu xuống nước xin xỏ, mấy ngày nay ông không được thỏa mãn thành ra vội quá mất khôn.

-Khiếp! sao bố có thể nói những lời đó ra trước mặt con cơ chứ! –Uyên đứng dậy định đi ra ngoài thì ông Lưu ngồi xuống giường, ông tóm lấy bàn tay mịn màng của Uyên.

-Bố xin con... con đã hứa mà... rằng con sẽ giúp bố nhưng bố không được chụp cái Như nữa...-Ông nắm rồi sờ như chưa bao giờ được sờ tay con gái vậy.

-Bố bỏ con ra... con cứ nghĩ bố chỉ chụp ảnh, ai ngờ bố muốn nhìn... nhìn... chỗ nhạy cảm của con! Bố thật là... Thôi! con đến giờ con đi làm rồi! –Uyên rút tay ra trước sự thất vọng của ông Lưu, không hiểu sao sáng nay con bé dứt khoát đến vậy.

Bỗng...

-RẦM!!!! –cả ông Lưu và Uyên đều hoảng hốt, Uyên chạy ra ngoài cửa sổ phòng ông Lưu kéo rèm ra thì thấy có một vụ đâm nhau cách cổng nhà nàng một đoạn, Uyên nheo mắt nhìn kỹ lại thì đó chính xác là chiếc siêu xe nhà mình, nàng hết hoảng.

-Bố! bố ơi! cái Như vừa đâm xe ở ngoài đường! –Uyên chạy nhanh về phòng nghĩ tại sao giờ này con bé vẫn ở đây, nó phải đi học rồi chứ....

-Sao lại cái Như? chẳng phải nó đi học từ nãy sao? –Ông Lưu chẳng hiểu gì, đi ra cửa sổ ngó, đúng cái Như rồi, nó đang bước xuống xe. Ông Lưu cũng tức tốc đi xuống dưới đường, Uyên về phòng khoác áo rồi cũng đi ra ngoài cùng ông Lưu...

Hết Chap 19.

Em xin trân thành cảm ơn tấm lòng và sự ủng hộ của các bác ạ.

Ngân hàng: BIDV

STK:4110946419

HO THI NGOC ANH

